

stemning; men jeg skulde naturligvis have sagt, at det første er bortfaldet, og de to andre at betragte som vedtagne.

Sauerløv: Som det ærede Thing har set, har jeg tilladt mig at stille to Vædringsforslag under Nr. 17 og Nr. 23. Det første er stillet til § 4 eller rettere gaar ud paa en Omfkrivning af § 4. Denne Paragraf angaar jo Valg af Dommere til Distriktsdyrskuerne. Lovforslaget giver i saa Henseende en Regel, som jeg finder er noget vel omstændelig. Jeg kan meget godt erkjende det Rigtige i Lovforslagets Tanke, naar det Lod Landboforeningerne have Indstillingsret til Valget af Dommere, men for Landboforeningerne vil det blive meget vanskeligt at have noget som helst Stjøn over, hvem der virkelig kommer til at fungere som Dommere. Efter Lovforslaget skal der jo af hver Landboforening foreslaas dobbelt saa mange Medlemmer og Suppleanter, som der skal vælges, og af alle disse foreslaaede skal Amtsrædet saa vælge det Antal, som virkelig skulle være Dommere, nemlig to Dommere og to Suppleanter. Vi vide jo, at der gives Dyrskuedistrikter, hvori der findes en Mængde Landboforeninger, om jeg mindes ret, gives der et enkelt saadant Distrikt, hvori der findes 9 Landboforeninger, og der vil saaledes her blive at vælge baade til Hingste- og Tyrestuekommissionerne et Antal af 72, dels til Dommere og dels til Suppleanter. Af dette store Antal har Amtsrædet saa at vælge to Dommere og to Suppleanter til hver Kommission. Nu vil vist det høre Thing med mig erkjende, at der er Mulighed for, at de, der blive valgte, alle repræsenterer en af de ni Landboforeninger, saa at de otte stet ikke blive repræsenterede i Dommerkommissionen. Ganske vist indrømmer jeg, at dette Resultat efter Omstændighederne kan være meget heldigt, idel mülig denne enkelte Landboforening har udpeget Mænd, som ere ganske særlig fortrinlige og fortjene at komme i Betragtning; men paa den anden Side maa man ikke være blind for, at der hos de otte Landboforeninger, som ikke ere blevne repræsenterede, bliver vist en Villie, og at deres Kritik over Resultatet og over de Mænd, som have siddet i Dommerudvalget, kan blive noget skarp. Dette nu med Hensyn til det Resultat, som vil følge af Regjeringsforslaget; men selv dette store Omfkrivningsdepartement, som her sættes i Scene for at faae et Valgresultat frem, tror jeg, man skulde søge at undgaa saa vidt muligt. Jeg tror, at mit Vædringsforslag anviser en Vej, som vil være prak-

tisk i denne Henseende; men baade det Praktiske og det Nyttige skulde jo helst forenes, og det er det, jeg tror, jeg har naaet ved at foreslaa, at Landboforeningerne ikke blot skulle have Indstillingsret, men at det er dem, der skulle afgjøre Valget; thi saa vil dermed ogsaa Kritiken være bortfalden, idet Ansvar, som flyder af det endelige Valg af Dommere, saa falder tilbage paa Landboforeningerne selv. Og ikke alene det, men vi kunde ikke være blinde for, og jeg haaber ikke, at Noget af os er det, at det absolut er fornødent, for at Landboforeningerne kunne trives, og for at Tilliden til dem kan blive saa fylgig som vel muligt, af de Mænd, der staa som de administrerende, have Landboforeningens Medlemmers Tillid. Derfor kan jeg ikke se rettere, end at det Heldigste vil være, at man tager Skridtet fuldt ud, nemlig det Skridt, som den høitæredede Indvædringsminister har antydet igjennem det af ham forelagte Forslag, som gaar ud paa at give Landboforeningen Forslagsret derved, at man i Stedet derfor giver dem fuld Valgret. Det kan være, at mit Vædringsforslag i dets Affattelse trænger til Forandringer. Jeg skulde ogsaa være meget villig til at høre mig for Omst. i Retning af at forandre det. Men hvad jeg vilde sætte særlig Pris paa, var, at Landstinget ved sin Afstemning vilde give tilkjende, at det i Principet er enig med mig. Jeg skal med disse faa Bemærkninger i alt Fald foreløbig anbefale det af mig stillede Vædringsforslag, og som Følge deraf maa jeg naturlig fraraade at stemme baade for Lovforslagets § 4 og det af den ærede Ordfører stillede Forslag. — Det næste Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 23, har ikke nogen videre stor Betydning udover det, som jeg tror, at Lovforslagets § 5, hvortil det er knyttet, angiver. Dog forekommer det mig, efter at jeg har hørt, at en anden Opfattelse end den, jeg troede laa i Sagens Natur, er kommen til Orde, at en saadan lille Tilføielse kunde være heldig. Jeg tror nemlig — og jeg er ogsaa i den Henseende i Overensstemmelse med vore tidligere Husdyrløve hvori Teksten, denne Sag betræffende, er lidt mere tydelig — at det maa være en Forudsætning, naar man giver Præmie til et Avlsdyr af Hantjønnet, at det Dyr, som er blevet præmieret, skal staa til Afbenyttelse for den nærmeste Omegn, i hvilket Dyret er understationeret, og hvis det er vigtigt, forekommer det mig, at den af mig foreslaaede lille Forklaring meget godt kunde være paa sin Plads. Jeg skal ikke videre omtale dette Forslag, jeg har kun troet at burde stille